

Přednáška - Suhotra Svámí & Bhaktividya Púrna Svámí Praha, 31.8.1992 Zasvěcení – Susanga Jata dás

Suhotra Svámí: Máme říct Šrí Višnu, Šrí Višnu, Šrí Višnu. Když slyšíš Šrí Višnu, tak si umístí na dlaň své ruky tři kapky vody a pak to spolkneš. Potom zase řekneme Šrí Višnu, tak zase nakapeš a znovu to spolkneš a to celé třikrát. Nakonec si utřeš ruku, tři kapky a dáš je ... Tuto mantru budeme opakovat třikrát. To opakování Šrí Višnu je prakticky také třikrát. Takže máš nakapat tři kapky vody třikrát, rozumíš? (mantry)

– Bhakta Dušan, jeho světské jméno, které mu dali jeho rodiče, je podle védských zásad velice nepříznivé jméno. Slovo Dušan znamená chyba. Vlastně je to pravda. Ve skutečnosti jenom se zrodit v tomto hmotném světě je „velký Dušan“, neboli chyba. Proto je nutné pro lidskou živou bytost, aby se zrodila ještě jednou, měla svoje druhé zrození, aby přijala *dvidža*. *Dvi* znamená druhý a *dža* znamená zrození. Toto zasvěcení je vlastně druhé zrození. Šríla Sanátana Gósvámí popsal toto druhé zrození neboli zasvěcení jako úplnou transformaci. Přirovnává zasvěcení k procesu alchymie. Kdysi byli alchymisté, kteří se pomocí napůl chemických a napůl mystických procesů snažili z levných kovů vyrobit zlato. Dušan – Sanátana Gósvámí říká, že zasvěcení se děje tak, že vezmeme někoho, jehož první zrození bylo úplně neužitečné a bylo vlastně Dušan, a transformujeme tuto osobu na někoho, kdo je nejhodnotnější. Nejhodnotnější znamená oddaný Pána. Oddaný Pána je hodnotný, protože jen sdružováním se s ním se ostatní také stanou oddanými. Pro bhaktu Dušana jsem tedy vybral nové duchovní jméno, které vlastně naznačuje tuto transformaci skrze sdružování se s Vaišnavy. Toto jméno vyjevím, když mi bhakta Dušan řekne, které čtyři regulativní principy bude od tohoto dne následovat.

– Jeho jméno je Susanga-džáta. *Susanga* znamená dobrá společnost neboli vaišnavská společnost. *Džáta* znamená zrození. Toto je jméno, které jsem našel v pátém zpěvu Šrímad-Bhágavatamu. Pěkně se hodí na bývalého Dušana, nyní Susanga-džáta dáse. Jeho zrození byla chyba, ale toto špatné zrození využil tím, že vstoupil do společnosti Vaišnavů. *Džáta*, znovu se narodil jako samotný oddaný. – Jaya haribol!!!

Bhaktividya Púrna Svámí: Kršna je uctíván v mnoha, mnoha podobách a přichází v této podobě, ve které s ním můžeme mít vztah. Přichází v podobě svého jména, přichází v podobě *arča-vigraha*, v podobě *šáster* a přichází v podobě *guru*. V těchto podobách je živé bytosti, podmíněné duši, umožněno mít vztah a uctívat Boha. Jinak, kvůli jejímu překrytí, pro ni není prakticky možné Boha vidět. Kršna milostivě přichází v těchto různých podobách, abychom Ho mohli vidět. Neměli bychom si ale myslet, že to je jen jako uctívání modly, že toto je jen oheň a že toto je jen obraz a tohle jenom kámen. Kršna jako transcendentální elektrikář transformuje svoji vnější energii na duchovní energii – *sat-čit-ánanda*. Jedna z těchto podob je oheň. V tomto ohni budeme uctívat Kršnu v podobě *vaišnava-agniho*, což je podoba ohně, *agniho*, ve které uctíváme Višnu. A Kršna, když přijde v této podobě, tak také přijme oběť v této podobě. Proto budeme nabízet ghí, tj. přečištěné máslo, se slovy *sváhá*. *Sváhá* je jméno Lakšmí, která je manželkou ohně. Tyto oběti nosí *vaišnava-agnimu*, neboli Kršnovi. Potom ostatní, Šrí-guru budou obětovat obilí do ohně, tedy to takto zvedneme a dáme do ohně, když řekneme *sváhá*. Nikoliv plnou rukou, ale jen těmito prsty. Potom budeme pokračovat v mantrách... *áčaram*. A až přijdeme ke konečné oběti *púrna-ahúti*, všichni vstanou a vzdáme

modlitbu Kršnovi. Konečná oběť ghí do ohně. Potom pro potěšení Kršny dá ten, kdo dostal zasvěcení a také Šrí Guru, oběť banánu do ohně. Banán není nic mystického, podobně jako když dáváme jídlo Kršnovi – to není nic mystického. Není to ve smyslu proč je tady ta esoterická rýže a proč je tady čili za tím květákem. ... v televizi se vždycky ptají, jaký je esoterický význam dávání banánu do ohně. Ale to je oběť pro potěšení Pána. Ve velkých *yajnách* taky víme, že se nabízí zlato, drahokamy, stříbro a velice hodnotné věci do *yajni*. My Mu jednoduše nabídneme banán. [?] Je to považováno za velice prvotřídní ovoce. Proto budeme obětovat banán. Všichni budeme dávat ty obiloviny do ohně, ne jinam. A Kršna ve formě ohně může přijímat tyto obiloviny a jíst je.

(veliké a hlasité praskání ohně, je slyšet jen něco)

... nadále v té formě, ve které se manifestuje, jedná jako kdyby byl v normální podobě. Jí svými ústy. Musí být vařený. Tyto obiloviny, i když je to dobrý sentiment, hodit je všechny do ohně, nemusí jíst přes svoji košili a ostatní věci. Takže žádáme všechny, aby házeli ty věci do ohně. Toto jsou dvě pomůcky, *šruk* a *šruva*. Toto je nabízení jídla ohni. To je podle *Sáma-Védy*. Tady máme tu část, jedna je pro Slunce a druhá je pro Měsíc. ... Toto je pro oběť na konci, vypadá to jako sloní chobot. Něco také vypadá jako hlava lva nebo krávy. To není na drbání zad, to je na ošetřování ohně. Je to lepší, než dávat do ohně vlastní ruku. A toto je k sestavování různých obrazců. Udržuje se to ostrou trávou *kuša*. *Kuša* tráva je trošku tupá. Bez *kuša* trávy je trošku tupý. Teď budeme zpívat mantru, vy budete opakovat po mě, a když řeknu *sváhá*, tak hodíme obiloviny do ohně.

(zpívání manter + kírtan)